

χρυσάφι

χρυσάφι, το, ουσ. [<μσν. χρυσάφιν <μτγν. χρυσάφιον <αρχ. χρυσός], το χρυσάφι, ο χρυσός. **1.** ο πλούτος, τα πλούτη: «το 'χει μανία να μαζεύει χρυσάφι για να γυρίσει μια μέρα πλούσιος στο χωριό του». **2.** άνθρωπος που έχει πολύ καλούς τρόπους, πολύ καλό χαρακτήρα και ήθος, πολύ καλά αισθήματα, πολύ καλή καρδιά: «όλοι μας θέλουμε αυτόν τον άνθρωπο στην παρέα μας, γιατί είναι χρυσάφι». (Λαϊκό τραγούδι: *μπράβο παιδί μ' είσαι χρυσάφ' στείλ' τους φαντάρους στο χωριό μας να μας οργώσουν το χωράφ' μας κι αυγατίσουμε το βιος μας*). **3.** οτιδήποτε θεωρούμε εξαιρετικά πολύτιμο: «έχω ένα φίλο σκέτο χρυσάφι || οι συμβουλές του ήταν χρυσάφι για μένα». (Ακολουθούν 15 φρ.)·

- *κάρβουνο να πάνεις, χρυσάφι να γίνεται*, βλ. λ. [κάρβουνο](#)·
- *κάρβουνο πιάνει, χρυσάφι γίνεται*, βλ. λ. [κάρβουνο](#)·
- *κολυμπάει στο χρυσάφι*, βλ. συνηθέστ. *κολυμπάει στο χρήμα*, λ. *χρήμα*·
- *ο χρυσός κι αν ξεφλουδίζεται, πάλι χρυσάφι είναι*, βλ. λ. [χρυσός](#)·
- *σκατά να πάνεις, χρυσάφι να γίνεται*, βλ. λ. [σκατά](#)·
- *σκατά πιάνει, χρυσάφι γίνεται*, βλ. λ. [σκατά](#)·
- *χιόνι του Δεκέμβρη, χρυσάφι του καλοκαιριού*, βλ. λ. [καλοκαίρι](#)·
- *χρυσάφι να πάνεις, κάρβουνο να γίνεται*, βλ. λ. [κάρβουνο](#)·
- *χρυσάφι να πάνεις, σκατά να γίνεται*, βλ. φρ. *χρυσάφι να πάνεις, κάρβουνο να γίνεται*·
- *χρυσάφι να πάνεις, χώμα να γίνεται*, βλ. φρ. *χρυσάφι να πάνεις, κάρβουνο να γίνεται*·
- *χρυσάφι πιάνει, κάρβουνο γίνεται*, βλ. λ. [κάρβουνο](#)·
- *χρυσάφι πιάνει, σκατά γίνεται*, βλ. φρ. *χρυσάφι πιάνει, κάρβουνο γίνεται*, λ. *κάρβουνο*·
- *χρυσάφι πιάνει, χώμα γίνεται*, βλ. φρ. *χρυσάφι πιάνει, κάρβουνο γίνεται*, λ. *κάρβουνο*·
- *χώμα να πάνεις, χρυσάφι να γίνεται*, βλ. λ. [χώμα](#)·
- *χώμα πιάνει, χρυσάφι γίνεται*, βλ. λ. [χώμα](#)·